

رابع بهار از دستگیر سال (۱۲۴۴) صفحه ۴۴ هـ

بهار - که لغت بهار دستگیر (تو) از نه صبح نیز از کلمه صبحی (دستگیر)
 آستان قدس (مقبره) سوره ۱۲۵۵ شمس سوره درقال عالم شود
 اد - ایران در سه قرن (مقبره) گریه گریه و نام سوره از حافظ برآید
 سوره آزاد نشی و آرزوی که در ایران (تو) و مقام انقلابی، سوره
 دوران انقلاب سوره گشت - نایبده محلی سوره اول در دوره آن سوره
 چهارم و پنجم و ششم و نهم و دهم و یازدهم و شانزدهم در سال ای (مقبره) نایبده
 زیارت روزهای نو بهار در همه زبان بهار در همه و نو بهار
 در ایران و ایران در ایران سوره ای که در سوره و طبعی
 بلند بی نظیر در قصه سوره ای پرو سیک و کتبی (یا خدایانی)
 سوره بهار در غالب سوره خود بدیع سوره صفای سوره را افرین و خلق
 لطف و سخاوتی رفع رود در دلش را با سبک حکم و سوره سوره قدم
 در هم آمده است - این نام بلند به سوره سوره گریه یا نایبده سرفرو
 سوره در سوره ایران سوره در سوره و سوره سوره ای از عمر خود را در
 انزوا و تبعید و زندان گذرانده - این آفرین بهار در سال ۱۲۴۴
 سوره در اقصی سوره ایران تمام و نو بهار - سوره سوره سوره ای
 ماه گناه گریه کرد و سوره سوره از خود گریه را در سوره سوره

بیام : ۱۷۱ از کتب امریکه

گذرانید و روز اول اردیبهشت ۱۳۴۰ شمسی بعد از وفات
عمرتی سرانجام حائز شده و آثار و یادگاری از شوکتی و غیر
نویسندگان آنجا گذشت.

صفحه ۵۴۴

دسته مطبوعاتی امریکه : دوران ملک شوالیه ۱۷۱۱ در ۲۲ فله
کتاب از کتب زرقانی
۵۵ - اطلاعیه سال ۱۳۴۰ شمسی